

**Куля Володимир Сергійович,
Оленюк Таїсія Іванівна**

студенти 4-го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

**ПОДАННЯ ЯК ОКРЕМЕ СУДОВЕ РІШЕННЯ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ**

На сьогоднішній день багато праць вчених присвячено дослідженню видів судових рішень в кримінальну провадження України. Актуальність цього питання обумовлюється тим, що на даному етапі чинний КПК України не містить роз'яснень такого поняття, як «подання», однак ч. 2 ст. 34 КПК України передбачається можливість місцевого суду сформулювати подання суду апеляційної інстанції про направлення кримінального провадження з одного суду до іншого, а у ч. 3 ст. 34 КПК України передбачається можливість направлення кримінального провадження з одного суду до іншого в межах юрисдикції різних апеляційних судів. Тобто норми передбачені ч. 2 та ч. 3 ст. 34 КПК України дають можливість говорити про такий окремий вид судових рішень, як подання, хоча у ст. 110 КПК України, що передбачає такі процесуальні рішення, як ухвала, вирок та постанова, не визначено подання як процесуальне рішення.

Вивченням даного питання та питання судових рішень у кримінальному процесі займалися: М.І. Бажанов, Н.В. Глинська, Ю.М. Грошевий, Л.М. Гуртієва, В.С. Зеленецький, Р.О. Куйбіда, Т.В. Лукашкіна, В.Т. Маляренко, П.А. Лупинська, О.Ф. Шминдрук та інші вчені.

Судове рішення – у широкому значенні – акт судового розгляду справи будь-якого виду провадження [2, с. 707]. Судове рішення визначається як вид правозастосовного акту слідчого судді, суду, судді (у тому числі судді-доповідача), суду присяжних який має державно-владний, владно-розпорядчий та зальнообов'язковий характер, прийнято у встановленій законом формі (ухали, постанови, вироку, подання), пов'язаний з вирішенням правових питань, що виникають у судовій діяльності та містить владні приписи, щодо вчинення певних правових дій чи настання певних правових наслідків [3, с. 18].

О.Ф. Шминдрук пропонує рішення суду про направлення обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру для визначення підсудності (п. 4 ч. 3 ст. 314 КПК України) оформлювати не поданням, а ухвалою [4, с. 5]. Хоча такий підхід і відповідає положенням ч. 2 ст. 110 КПК України та позиції вчених (Н.В. Глинської [5, с. 60–61] та інших) щодо уніфікації судових рішень, однак суперечить положенням ст. 34

КПК України та є дискусійним, оскільки в поданні про визначення підсудності остаточно не вирішується питання про підсудність, а лише констатується необхідність його вирішення.

Для визнання подання одним із видів судових рішень потрібно визначити ознаки судових рішень та визначити, чи співпадають вони з ознаками подання. Л.М. Гуртієва та Т.В. Лукашкіна вказують на такі ознаки судових рішень: може бути прийнято лише уповноваженим суб'єктами кримінального провадження, які реалізують свої владні повноваження у межах компетенції; має державно-владний та загальнообов'язковий характер (тобто виражає державно-владний припис) та ухвалюється іменем України; є юридичним фактом, який породжує, змінює або припиняє кримінально-процесуальні відносини; підтверджує існування або відсутність матеріально-правових відносин; має пізнавально-засвідчувальний характер, оскільки містить встановлені (або невстановлені) фактичні обставини кримінального провадження та докази, які підтверджують їх існування або відсутність на момент його ухвалення; має бути прийнятим у встановленій законом формі [2, с. 18-19].

Отже, подання можна вважати як вид судового рішення так як воно має усі ознаки судового рішення. По-перше, подання приймається лише судом (уповноваженим суб'єктом кримінального провадження). По-друге, приймається у відповідній до ухвали формі, яка передбачена ст. 372 КПК України тобто має вступну, мотивувальну та резолютивну частину. По-третє, воно є юридичним фактом, що породжує чи змінює кримінально- процесуальні відносини в процесі руху кримінального провадження. Також, відповідно до п. 4 ч. 3 ст. 314 КПК України подання є правозастосовчим актом, а саме проміжним судовим рішенням на стадії підготовчого провадження. Поданню притаманні і інші ознаки такі, як наявність державно-владного та загальнообов'язкового характеру, має пізнавально-засвідчувальний характер та підтверджує наявність (або відсутність) матеріально-правових відносин. Так як ознаки подання та судового рішення співпадають, то можна вважати подання судовим рішенням, тому ми погоджуємося з думкою Л.М. Гуртієвої, що подання суду про визначення підсудності цілком можна розглядати як вид судового рішення.

Однак виникає питання, якщо вирок ухвалюється, а ухвала поставляється (ст. 371 КПК України), то що варто вказувати в резолютивній частині подання. На даний момент суди оформлюють подання ухвалою, а в резолютивній вказується, що суд «Постановив», наприклад 21.07.2014 року Голосіївський районний суд м. Києва у справі № 752/6679/14-к своєю ухвалою направив обвинувальний акт для визначення підсудності [7]. Так як подання не може ні ухвалюватися, ні постановлятися, хоча є одним із судових рішень, ми вважаємо, доцільно писати «Вирішив».

Таким чином, на основі вищевикладеного можемо надати визначення «терміну» подання. Подання — це окремий вид проміжних судових рішень, яким вирішується питання про направлення кримінального провадження з одного суду до іншого з метою визначення підсудності. На нашу думку, слід закріпити у КПК України такий вид окремого судового рішення як подання шляхом внесення змін до статей 110, 314 та 371 КПК України. Закріплення подання та визначення його судовим рішенням має формальний характер та спростить роботу суддів, учасників судового розгляду та спростить користування Єдиним державним реєстром судових рішень.

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 [Електронний ресурс]. — Режим доступу <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Штефан М.Й., Шишкін В.І. Судове рішення // Юридична енциклопедія. В 6-ти тт. — К.: Українська енциклопедія, 2003. — Т. 5: П — С. — С. 707.
3. Гуртієва Л.М., Лукашкіна Т.В. Судові рішення у кримінальному провадженні України: навч.-метод. посібник. — Одеса: Фенікс — 2017. — 112 с.
4. Шминдрук О.Ф. Підготовче провадження в кримінальному процесі України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / О.Ф. Шминдрук. — Київ, 2016. — 19 с.
5. Глинська Н.В. Концептуальні засади визначення та забезпечення стандартів доброякісності кримінальних процесуальних рішень : дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.09 / Н. В. Глинська. — Харків, 2015. — 462 с.
6. Гуртієва Л.М. Види судових рішень за формою їх прийняття в кримінальному провадженні України — 24 листопада 2017 року, [Електронний ресурс]. — Режим доступу <http://elar.naiau.kiev.ua/jspui/handle/123456789/3588>
7. Ухвала Голосіївського районного суду м. Києва у справі № 752/6679/14-к від 21.07.2014 року — [Електронний ресурс]. — Режим доступу <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/39915855>

Ключові слова: подання, судове рішення, підсудність, ознаки подання, ознаки судових рішень.

Науковий керівник: к.ю.н., ст. викладач Мурзановська А. В.